

sig et barn, når de kigger sig omkring i deres omgivelser, hvor der er børnefamilier. Så jeg har fuld forståelse for deres ønske. Det kan jeg sagtens forstå. Men vi kan ikke helt undslå os, at den anden del, altså også den med ønsket om respekt og accept, spiller en rolle.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Såvel ministeren som Venstres ordfører siger, at vi vil gøre det på denne her måde, for det er det, der bedst varetager barnets tarv.

Så vil jeg gerne spørge, om det slet ikke bringer Venstres ordfører i tvivl, at man i den svenske rapport konkluderer, at børn i homoseksuelle familier udvikler sig socialt – med ti streger under socialt – og psykisk på samme måde som andre børn. Bringet det slet ikke Venstres ordfører i tvivl om, hvorvidt man måske skulle stemme for de her forslag?

Kl. 18.45

Man kan kigge på England, som jeg ellers opfatter som måske det mest stive og mest konservative land på det her område, et land, hvor det stadig kan være en skandalehistorie, at et medlem af parlamentet er homoseksuel. Sådan et land vedtager en lovgivning med den argumentation, at vi på baggrund af undersøgelserne må erkende, at den eneste årsag til, at homoseksuelle ikke kan adoptere, er vores fordomme. Der er nemlig ikke ét sagligt argument for, at børnenes tarv ikke er varetaget af homoseksuelle forældre.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at jeg har kendskab til den svenske rapport. Nu er situationen en lidt anden her, for vi har også børn i Danmark, som af forskellige familiemæssige relationer har homoseksuelle par som forældre. Men de har også en anden biologisk forælder ved siden af. Så de har flere at identificere sig med. Der kan være en biologisk mor eller en biologisk far et andet sted, så det vil sige, at det er nogle helt andre relationer.

Det samme vil faktisk også være gældende i Sverige. Her taler vi heller ikke om en undersøgelse, der går på en masse børn, der er kommet som adoptivbørn fra et fremmed land, og som i øvrigt, som jeg har sagt før i min ordførertale, i forvejen for en dels vedkommende har nogle identitetsproblemer. Det synes jeg er væsentligt

at lytte til. Hvis de så skal have yderligere, bliver det endnu værre for dem.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvordan hun med så stor sikkerhed kan sige, at børnene har en biologisk forælder. Det behøver overhovedet ikke at være tilfældet hverken for de svenske børn eller for de danske børn, for hvis en homoseksuel har adopteret sin partners biologiske barn, og partneren afgår ved døden, så vil vedkommende fortsat have forældremyndigheden også med sin kommende partner. Så man kan overhovedet ikke med sikkerhed vide, om der faktisk er en biologisk forælder til stede. Ikke desto mindre er det jo rigtigt, at man med sikkerhed kan fastslå, at såfremt det er et barn udefra, har det i hvert fald ikke en biologisk forælder tæt ved.

Man skal også tage diskussionen om det med identitetsproblemer meget alvorligt. Det er en diskussion, som jeg bl.a. har haft med formanden for en af adoptivbørnenes foreninger, som siger, at deres forening, som havde et seminar om emnet, simpelt hen delte sig i to. Den ene lejr var af din opfattelse, den anden lejr var af den opfattelse, at netop det, at forældrene er homoseksuelle, gør, at de har større forståelse for det at leve som en minoritet i et samfund som det danske.

Det ville jo være så nemt, hvis adoptivbørnene kunne vise vejen frem. Men det er desværre sådan, at adoptivbørnene ligesom medlemmerne her i Folketingssalen deler sig i to grupper og dermed ikke kan vise vejen frem. Det er blot derfor, jeg vil spørge, om det måske ikke kunne vække til overvejelse i forhold til, at man måske selv skal tage stilling – og ikke på baggrund af nogle henvendelser fra enkeltpersoner.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg vil altså gerne gøre opmærksom på, at det ikke er i orden med direkte tiltale.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg synes, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil egentlig siger det ret tydeligt heroppe: Det her er ikke enkelt. Det er ikke bare entydigt. Der er mange vinkler i de her spørgsmål, rigtig mange vinkler. Men jeg vil gerne understrege igen: Den vigtigste vinkel for mig er barnets tarv, og som politiker føler jeg et ansvar her. Og er jeg det